

mindre Dyrkning fra de lavere til de høiere Sager for samme Stilling, og paa den anden Side, at denne Standsning for en Deel af denne Embedsmandsclasse har været mindre sølelig. Til Oplysning om Forholdet imellem det i 1848 under Regjeringscollegierne ansatte Personale (de Autoriteter og Contoirer medtagne, der nu ere inddragne i selve Ministerierne eller de med disse forbundne specielle Directorater) og dets Lønningstilskaaer og den nuværende Tilstand, har Udvalget troet det hensigtsmæssigt, ved Hjælp af de tidligere Budgetter og Finantslovene at udarbejde to noget mere detaillerede Oversigter som Bilag til denne Betænkning (A og B). Hertil har Udvalget føiet (C) en summarisk Oversigt over det Beløb, der i Budgettet for 1848 var beregnet til hele den egentlige Regjering og Centralbestyrelse, Statsraadet og de kongelige Collegier, saavidt muligt med Udsøndring af det, der ikke angik enten hele Monarchiet eller det egentlige Kongerige Danmark, sammenlignet med hvad der i Finantsloven for 1852—53 er bestemt for de tilsvarende Dele af Styrelsen og Forvaltningen. Det ligger i Sagens Natur, at denne Opgjørelse og Sammenligning ikke kan være ganske nøiagtig; baade i 1848 anvendtes i adskillige Afdelinger af Bestyrelsen nogle flere Kræfter end de, for hvilke Lønnen i Oversigten er fradraget, paa Behandlingen af Sager fra Hertugdømmerne, uden bestemt at kunne udfilles, og for Diebliffet udføres der, navnlig under Finantsministeriet (Generalpostdirectoratet, Generaltolddirectoratet), Arbejde, der angaaer slesvigsk og tildeels holsteensk Sager; men vi troe ikke, at en nøiere Opgjørelse vilde blive mere til Gunst for den nuværende Tilstand ved at give større Fradrag her end for 1848. Snarere turde det Omvendte være det Sande (See Anmærkning 7 ved Oversigten C), især hvis man for 1852—53 vilde medregne Noget af Udgifterne til Localintendanturerne. I ethvert Tilfælde fremgaaer det, at Lønningsudgifterne ved de egentlige centrale Led af Regjeringen i det Ringeste ikke ere gaaede væsentlig nedad, hvorved imidlertid ikke bør forglemmes, at der for Diebliffet tildeels paa Grund af tidligere Forhold og Embedsstillinger udredes adskillige

høiere Beløb end den nuværende Tingenes Drøden i sig selv medfører, om end den nuværende Organisation forresten bestaaer uforandret, ligesom ogsaa, at iblandt Andet under Krigsministeriet forbigaaende extraordinaire Arbejder kræve en ikke ubetydelig Sum.

En Lønningelov for en Classe af Embedsmænd (og allermeest for en meget stor og mange forskellige Trin omfattende) maa i Almindelighed antages at skulle gaae ud fra og være bygget paa en saadan Organisation af den hele Virksomhed, for hvilken Embedsclassen, hvormed der handles, er bestemt, der igjennem en nøiagtig Drøftelse er bleven anerkjendt i alle dens væsentlige Dele som hensigtsmæssigt, eller dog har bestaaet en længere Erfarings Prøve og deri vundet Fasthed uden at have fremkaldt Trang til Forandring, saa at der ikke blot i begge Tilfælde er Forudsætningen tilstede om en længere i Hovedsagen uforandret Bestaaen, men ogsaa en vis Overtydning om den rigtige Fordeling af Arbejdet, om det nødvendige Antal af Arbejdere af enhver Classe, om Arbejdets Betydning og Vanskelighed paa de forskellige Punkter, om den rimelige Bevægelse i Personalet ved Afgang og Befordring osv., og Lønningerne herefter kunne fastsættes til et bestemt Antal og faste Beløb, hvis Totalsum giver den hele Beføstning, som den omhandlede Virksomhed medfører for Staten i Form af Løn og Bederlag. Det er denne Art af Lønningelove, der hidtil ere foreslagte Rigsdagen, rigtig nok for Classer af Embeder, der vare lettere at bearbejde, fordi Organisationen var simpel og omfattede en Mængde efter Byer, Stæder og Districter fordeelte Embedsmænd. Ved nærværende Udkast har Regjeringen uidentvibelt følt, at Forudsætningerne for en saadan Lønningelov ikke endnu vare tilstede eller i det Ringeste ikke tilstrækkelig bearbejdede, og har derfor valgt en anden Vej. Det vil neppe af Noget blive paastaet, at Ministeriernes specielle indre Organisation, paa hvilken den fra de tidligere Collegier modtagne Overlevering og Apparat naturligtvis har havt en stor og i mange Henseender næsten bindende Indflydelse, i de siden Oprettelsen forløbne Aar, der have medført en Masse af tildeels nyt og extraordinært, paa